

Dobbelt-automatik

Dette kamera har ikke alene frit valg mellem to slags automatik, men man slipper også for at skulle holde øje med, om man overskrider objektivet's største eller mindste blænde.

Tekst og fotos
H. S. de Kue

Test

Siden 1972 har der været to slags automatiske spejlreflekser i handelen. Ved den ene slags vælger fotografen en lukkertid, hvorefter fotocellen styrer blænden efter de skiftende lysforhold og de skiftende motiver. Ved den anden slags automatisk spejlrefleks er det lige omvendt: fotografen vælger en blænde og derefter sørger fotocellen for den rigtige lukkertid. Minolta XD-7 er det første kamera, der har begge automatikker i et og samme kamera.

Den tredje slags automatik

Et kamera med begge slags automatik løser først og fremmest problemet »hvilken automatik skal jeg købe«. Men der er mere i den nye Minolta. Den løser nemlig også et helt andet problem: man slipper for, at skulle holde øje med blænden, når man bruger S-automatik (den, hvor man selv har indstillet en lukkertid, og hvor fotocellen styrer blænden).

Dette har nemlig altid været en hage ved blændeautomatikken. Navnlige hvis man fotograferer med f.eks. et teleobjektiv, der kun har lysstyrke 4. For at undgå uskarphed som følge af kamerarystelser (navnlige da man skyder med lang tele) vælger man en meget kort lukkertid, f.eks. 1/1000 sek. Når lyset bliver svagere, vil fotocellen sørge for, at lukke blænden mere op. Men når automatikken er kommet til objektivet's fulde lysstyrke, nemlig blænde 4, så kan der ikke blændes yderligere op.

Ganske vist vil der i de fleste kameraer med blænde-automatik så være en advarsel i søgeren, f.eks. at instrumentviseren havner i et rødt felt. Men det kan man sagtens overse. Og hvis man lægger mærke til overskridelsen, skal man selv gøre noget ved det, nemlig skifte til en længere lukkertid, f.eks. 1/500 eller 1/250 sek.

Her har Minolta XD-7 en virkelig nyttig egenskab: når objektivet er blændet helt op, vil automatikken herefter gøre lukkertiden længere, hvis lyset bliver endnu svagere. Man slipper altså helt for, at holde øje med overskridelsen af objektivet's lysstyrke og man behøver ikke selv at gøre noget.

Sammenligning med Canon A-1

Mens dette skrives, i august, vides det endnu ikke, hvilke andre fabrikater, der vil komme med dobbeltauomatik på photokinaudstillingen i Köln i september. Men der findes allerede en Canon A-1 i handelen, der har dobbelt-automatik og desuden en tredje slags, hvor fotocellen styrer lukkertid og blænde samtidig. Det er interessant at sammenligne Canons tredje slags automatik med Minoltas S-automatik.

Diagram 1 viser, hvad der vil ske med f.eks. et teleobjektiv med lysstyrke 4. Ved Mi-

noltas S-automatik og indstilling på 1/1000 sek. vil blænden under gode lysforhold skifte mellem 4 og 16, mens lukkeren stadigvæk arbejder på 1/1000 sek. Hvis lyset bliver for svagt til blænde 4 og 1/1000 sek., vil automatikken begynde at »tage hul på« lukkertiden, efter at blænden »er sluppet op«.

I diagram nr. 1 vil det altså sige, at man under gode lysforhold kører med fast lukkertid på strækningen A-B, og når lyset bliver svagere, fortsætter man fra punkt B mod C (og videre mod D). Til sammenligning er der også indtegnet en linie, der går skråt fra A til C. Den viser, hvad en Canon A-1 vil gøre, når den er indstillet til sin »tredie slags automatik«, altså kombineret tid-og-blænde-automatik. Ved en lysmængde, hvor Minolta kører på 1/1000 og blænde 4, arbejder Canon på 1/250 sek. blænde 8.

Et andet eksempel er vist i diagram 2. Objektiv med lysstyrke 2 og mindste blænde 16. Minolta XD-7 er indstillet på S-automatik og lukkertidsknappen står på 1/250 sek. Canon A-1 er indstillet til den kombinerede tid-og-blænde-styring. Ved visse lysmængder vil begge kameraer køre på samme tid og blænde, men »undervejs« er der forskel. F.eks. kører Canon A-1 på 1/60 sek. blænde 4 ved en lysmængde, hvor Minolta arbej-

der med 1/250 sek. blænde 2.

Ingen kommentar fra min side til, hvad der er bedst. Det er op til den enkelte læser. Jeg synes bare, det må have en vis forbruger-interesse at sammenligne disse ting, og det gøres nemmest ved at stille de to diagrammer op. De siger mere end nok så mange ord.

Vi er jo efterhånden kommet derhen, hvor det bliver pæret at fotografere, men hvor det er pokers vanskeligt at vælge mellem de forskellige kameramodeller.

Betragtninger over, hvilke lukkertider og hvilke blændetal man vil foretrække i visse lys-, film- og motivsituationer, har der været flere gange her i bladet. F.eks. i januar '78, side 38 og mere udførligt i sommernummeret juli-august '76, side 54-55.

Nu har jeg brugt hele spaltepladsen til at snakke om automatikken. Men det er også vigtigt at vise, hvordan denne automatik reagerer på ændringer i lyset. Og så har vi iøvrigt haft en udførlig omtale af Minolta XD-7 i januar '78.

Lige det vigtigste i telegramstil: kompakt spejlrefleks med winder til 2 skud pr. sek. Kan køre med ældre Minolta-objektiver, men for at bruge S-automatik, skal man have Minoltas MD-objektiver, der kan kendes på, at det højeste blændetal er grønt (og så står der MD-Rokkor på dem).

Helhedsvurdering

Dobbelt-automatisk spejlrefleks med den hidtil bedste slags automatik, som man har kunnet købe for penge. Og som om det ikke er nok, ligger XD-7 desuden meget godt i hånden med den helt rigtige udformning af udløserknappen i stil med Canon AE-1. Mekanikken er udført i meget lækker finish og der er en stor serie fine objektiver, at vælge imellem.

Tekniske data

Fabrik/importør: Minolta, Japan/Westheimer.

Kameratype: enøjet spejlrefleks 24x36 mm.

Lukker: lodret kørende metaltelukk, max. 1/1000 sek. Elektronflash kan bruges på 1/100 sek. Uden batteri kan man stadigvæk bruge 1/100 sek.

Lysmåling: siliciumcellen måler fra hele søgerbilledet, med størst følsomhed i midten.

Automatik: se beskrivelse i teksten.

Manuel indstilling: med aflæsning af lysmåleren, tid og blænde i søgeren.

Søgermatskive: med snitbillede og mikropriismer.

Vægt: kamerahus 560 gram, objektiv 50 mm/1,7: 195 g og winder 205 g uden batterier.

Priser: Kamerahus med 50 mm optik, lysstyrke 1,7: kr. 4.000, winder: kr. 1100, ekstra-objektiver: 35/2,8: 1300 kr., 135/3,5: 1200 kr., 200/4,0: 1800 kr.

Lukkertest Minolta XD-7

Eksp. tal	Kamera 1	Kamera 2	Kamera 3
1 sek	excellent	excellent	excellent
1/2	excellent	excellent	excellent
1/4	excellent	excellent	excellent
1/8	excellent	excellent	excellent
1/16	excellent	+ 9, + 13	excellent
1/32	excellent	+ 13	excellent
1/64	excellent	+ 13	excellent
1/128	excellent	+ 8, + 9, + 11	excellent
1/256	excellent	excellent	excellent
1/500	excellent	excellent	excellent
1/1000	+ 24, + 27, + 9	+ 26, + 17, + 4	+ 1, + 8, + 8

Lysmåleret

LV 9	+ 1/1	+ 1/2	+ 2/3
LV 14	+ 2/3	+ 1/4	+ 2/3

Alle tre kameraer havde klarsignalet tændt over 1/2 blænde, hvilket er lige lovlig længe. Afstandsindstillingen havde en minimal difference på kamera 3's optik. Lysmåleret kunne tyde på, at Minolta arbejder efter andre normer end testudstyret.

Fakta om testmålingerne

Testmålingerne er foretaget i samarbejde mellem Foto & Smalfilm og et af landets største fotoværksteder, fa. S. E. Svendsen. Følgende er kontrolleret: Lukkertid, lysmåler, matskivejustering, afstandsskala, blitzkontakt, springblændemekanisme, selvudløser og blændeåbning.

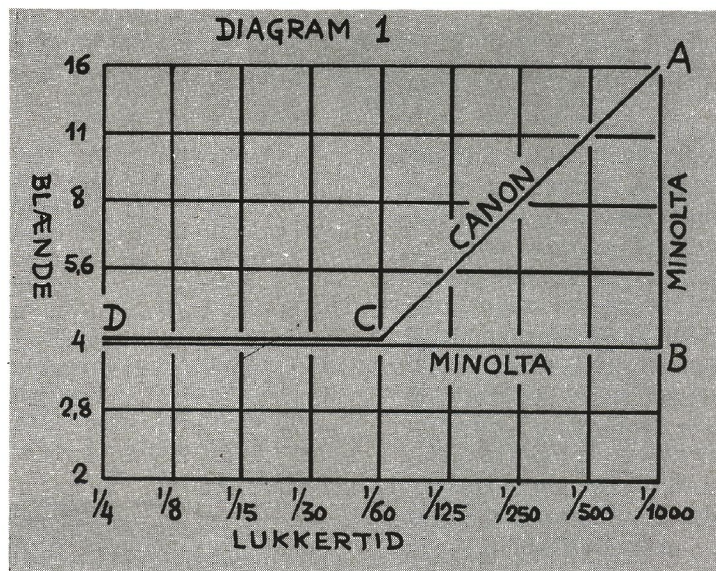
Blitzkontakt, springblændemekanisme og selvudløser fungerer perfekt på samtlige kameraer, ligesom der var en udmærket overensstemmelse mellem afstandsskala og skarphed i filmplan.

Lukkertidstesten er foretaget på et elektronisk instrument, der måler eksponeringen 3 forskellige steder i filmplanet samtidig. Lukkertiden er perfekt, hvis den ligger mellem plus 19 % og minus 16 % af den korrekte eksponeringstid - svarende til plus/minus 1/4 blænde. Excellent i skemaet betyder, at den målte eksponeringstid har ligget inden plus/minus 1/8 blænde, hvilket svarer til plus/minus 8 %. Plus 40 % og minus 30 %, svarer til plus/minus 1/2 blænde, mens plus 100 % og minus 50 % svarer til plus/minus 1 blænde.

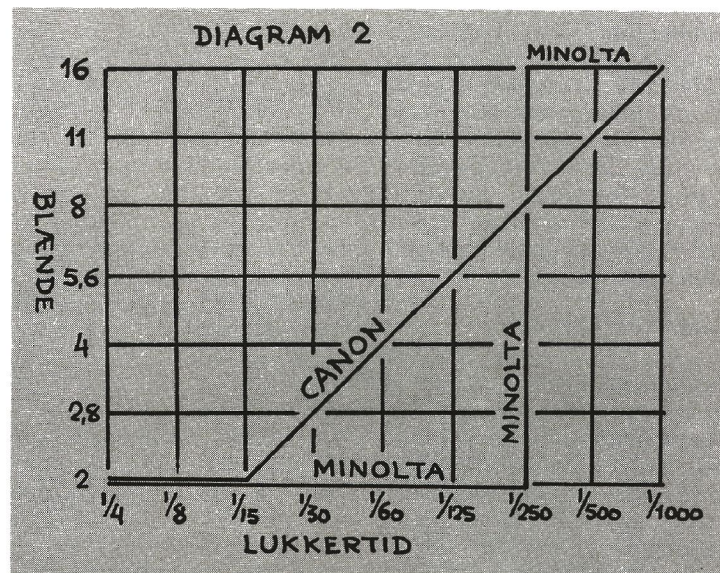
To tal med bindestreg imellem, eksempelvis + 4-12 betyder, at lukkertiden ved den pågældende indstilling ikke er konstant, men svinger mellem minus 4 % og plus 12 % - svarende til omkring 1/4 blænde, 3 tal med kommaer mellem betyder, at eksponeringen ikke har været helt jævn over filmfladen. Hvis talrækken eksempelvis er + 17,8,4 betyder det, at første del af billedet underbelyses 17 %, mens midten overbelyses 8 %, og sidste del overbelyses 4 %. I dette tilfælde forekommer en eksponeringsvariation fra begyndelsen til midten på ca. 1/3 blænde.

Kontrollen af lysmåleret foregik i en finjusteret lyskasse. Afstandsskalaen kontrolleredes med en såkaldt kollimator. Blændeåbningen kontrolleredes ved simpel sammenlignende bedømmelse, hvorfor evt. påvisninger af fejl må tages med et vist forbehold.

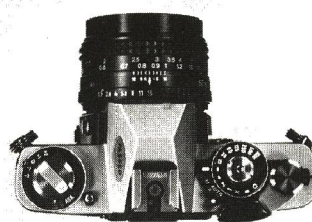
Fa. S. E. Svendsen har kun ansvar for kontrolmålingerne, mens subjektive bedømmelser af f.eks. lysstyrke i søger, spejlstøtelse, betjeningskomfort og mekanisk kvalitet udelukkende skyldes Foto & Smalfilm.

Her fotograferes med et teleobjektiv med lysstyrke 4. Minoltaens S-automatik er stillet på 1/1000 sek. Den anden kurve viser, hvordan Canon A1 reagerer.

Her fotograferes med et objektiv med lysstyrke 2. Minoltaens S-automatik er stillet på 1/250 sek. Den anden kurve viser, hvordan Canon A1 reagerer.

I venstre side ses korrektionsknappen, der kan flytte eksponeringen mellem plus 2 og minus 2 blændertrin i forhold til lysmålerens udslag.

Auto-winderen kan køre 2 billeder pr. sekund. Den vejer 205 gram, men hertil kommer 4 små batterier.

